

isse wartas ja rēwel, ei tohhi mīno peale kohhut mōista! Meie tahhame pikkemalt ðigust otsida." Maddo olli sellega rahbul ja neimad läffid ühhesskoos eddas. Seal tullid hunt ja farro wasto. Neimad aksid kohhe nōuo piddama; mees seisib kanges irimus kītjate fessel. Hunt ja farro ütlesid kaarna viisi: "Maddo wōib mehhe tappa, seit temal on nālg." Agga mees largas kōrwale, kītendades: "Arra te üllefohhut! — Need mōrtsekad ja rōöwlid ei tohhi mīno peale kohhut mōista; läffi kuñinga jure. Mis kuñingas ðiguseks arivab, sellega tahhan leppida." Hunt ja farro ütlesid naeratades: "Sa wōid ðonne katsuda, siiski jääb ðigus maoile." Mōnda tullid neimad ühheskooos teie kuñingliko kohto ette; Kriimisilmal kaks poega Laiwats ja Tāitmata kasa, kes ka mehhest oßakest lootsid sada. Übbe-mata u'gumise pārrast oeti neid kuñinga koast wālja. Mees juttustas oma villetsat luggu ja pallus teilt ðigust ja armo. Maddo ei salganud mehhe abbi eggia enda wande tōutust, agga nālg olli suur, selle pārrast ei wōinud ta mehhe peale allastada. — Teie ollite, armoline kuñinga ißand, sures murres, seit mōllemil näis ðigus ollema. Ühhelpool seisib mehhe hāteggo, teisel pool mao pinaw nālg: kellele piddi ðigust mōistetama? Mōumehhed kutsuti kolko; surema ossa arivamist mōda olli surem ðigus mao poost. Seal tulli Reinowadder senna; teie andsite sohtomõistmise tema oleks. Kui Reinowadder tulli olli suulnud, ütles ta targa sōnaga: "Enne fui

kohhut mōistan, pean mao seal aia mulgus lingus nāggema, fūs tallomees tedda leidis." Maddo seuti siis jālle aiamulko linguõse; Reinowadder ütles: "Rūnid on mōllemad endises seaduses, fudda nad enne tūlli olnud; kasso ja fabhi on alles endine; mīno arwates näitab ðiguse oisus selgest wālja. On tallomehhel imo, siis wō.b ta teisikorda mao lingust peasta; fui ta sedda ei tahha tehha, siis jägo maddo lingu; mees wōib oīma teed minna. Kohhus on othsas."

Teie ni hästi fui teised ollite Reinowadderi targa sohtomõistimisega rahbul, tedda kideti iggal pool ja tallomees läts sure tārengā arra. Pārrast sedda rāgiti kuñinga koas: "Karro ja hunt on sōas waprad mehhed rammio pārrast, agga targak s nōuo-andjakk neimad ei kōiba. Pealegi teewad neimad rigile kahju, kui rahho aeal oīma rammio teistele kahjuks näitawad, ja seal fūs tubba pōlieb, kassokat lāhwad seendama. Iggas lohhas peab muña, rekbo walgega neile jāma ja muña foor antakse teistele." Armoline kuñinga ißand! andke Reinowadderile sekord andeks! Tema piisuke sed kōrwerusid on ühhjakk arwata sure kasso wasto, mis ta tarkus teile siggitab."

Kuñingas lubbas ašja mōlemise peale jätta, ja rākis siis isseeniesega: "Reinowadder on kelm, kes tohhib tedda uskuda, ehk jōuab tema kawivaluse wasto seista? Hunt, farro, ißane kas, koddojānes ja warres on kōik tema kimpus olnud; ühhelt nūlgis kingad, teise pāni nāppistisse, folmandalt